

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25359

гр. София, 29.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в закрито заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разглежда дело номер **3460** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК.

Образувано е по молба от заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, чрез процесуален представител Д. К., за изменение на Решение № 19654/11.10.2024 г., постановено по адм. дело № 3460/2024 г. по описа на АССГ, в частта му на разноските. Твърди се, че поради липсата на фактическа и правна сложност в предмета на делото, изготвянето на жалба, провеждане на едно съдебно заседание, без да се ангажират доказателства и отправят доказателствени искания, независимо от размера на материалния интерес, съдът не е следвало да присъжда адвокатско възнаграждение в размер на 10 200 лв.; съдът не е следва да се съобразява с Наредба № 1/2004 г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения предвид антиконкурентната същност на този подзаконов акт. Моли се за изменение на постановеното решение като се намали размера на присъдения адвокатски хонорар на 1000лв.

Постъпил е отговор от първоинстанционния жалбоподател „Напоителни системи“ ЕАД, чрез адв. Г. Г., който оспорва искането, твърдението за отсъствие на фактическа и правна сложност на делото, както и счита, че доколкото в решението на СЕС С-438/2022г. е наблегнато на свободата на договарянето и конкуренцията в адвокатските услуги, то Наредба № 1 от 2004г. продължава да служи за ориентир при определяне на адвокатския хонорар, без съдът да е "задължен" да присъжда по-ниски хонорари. Искането до съда е да остави без уважение молбата на зам. изпълнителния директор на ДФЗ за изменение на решението в частта за разноските като неправилна и необоснована.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства, намира следното:

Молбата за изменение на решението в частта за разноските е подадено от

процесуално легитимирана страна и при спазване на срока по чл.248, ал.2 ГПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебното решение е отменено Решение за частично съгласуване на проведена обществена поръчка и налагане на финансова корекция № 03– РД/5861/07.12.2023г. на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, в частта на т.П, с която на „Напоителни системи“ ЕАД е наложена финансова корекция в размер на 10 на сто от разходите, поискани от бенефициента за възстановяване по договора за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Избор на изпълнители за извършване на строително-монтажни работи на хидромелиоративни съоръжения, собственост на „Напоителни системи“ ЕАД, по подмярка 4.3 „Инвестиции за развитие, модернизация или адаптиране на земеделска и горска инфраструктура“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ по ПРСР 2014-2020г. по три обособени позиции:“ в частта и по обособена позиция № 2 „Реконструкция и модернизация на главен напоителен канал М-2 и канал Р-12 към напоителна система „Р.“ в землището на [населено място], [населено място], [населено място], [община], област В., „Напоителни системи“ ЕАД – клон „В.“.

Държавен фонд „Земеделие“ е осъден да заплати на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], сумата от 11 900 лева, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 10 200 лв. и 1 700 лв., представляващи държавна такса Съдът е приел, че направеното от жалбоподателя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно.

От представените доказателства по делото, а именно договор за правна помощ, платежно нареждане и фактура е видно, че уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е в размер на 10 200 лв.

Материалният интерес по делото е в размер на 96 188.48 лева. В случая присъденият адвокатски хонорар надхвърля минималния размер съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, но съдът го е присъдил, не защото не е съобразил решението на СЕС, а защото намира, че действителната правна и фактическа сложност на делото отговаря именно на този хонорар. Вярно е, че е проведено само едно съдебно заседание, не са отправяни доказателствени искания и представяни доказателства от процесуалния представител на жалбоподателя (което би било възприето за прекомерност на поискан по-висок хонорар от обсъждания), но това съвсем не обосновава намаление на поисканата сума. Изговената жалба съдържа множество подробно развити доводи от процесуално и материалноправно естество, част от които са възприети от съда за основателни. Процесуалният представител е имал активно процесуално поведение, участвайки в проведеното открито съдебно заседание и изготвяйки подробни писмени бележки по същество на делото. Защитната му позиция е била срещу административен акт, въвеждащ в спора факти с усложнено материалноправно значение, почиващи на специфично национално и наднационално законодателство и изискващи професионална квалификация и опит над стандартното приложение на квалифицираната адвокатска помощ.

С оглед изложеното, съдът намира възражението за неоснователно поради което и не следва да уважи молбата за изменение в частта с разностите по процесното

решение.

С тези мотиви, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

Оставя без уважение искането на заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ за изменение на Решение № 19654/11.10.2024 г., постановено по адм. дело № 3460/2024 г. по описа на АССГ, в частта му на разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.